

четверожълниче стои буквата *В*; на централното — *Р*; а на най-крайното — *К*. Инициалитѣ *В. Р. К.* значахъ: *Български революционенъ комитетъ*.

Работи се съ *лозинката* така: а) пишущий налага *лозинката* върху хартията, на която ще пише; събитѣ, съ буква *В* отбѣлѣзва началото на писмото; съ *Р*. — срѣдата, и съ *К*-края; слѣдъ това пише въ четверожълничетата онова, което иска да съобщи; послѣ снима *лозинката*, допълва *слоговетѣ* отъ четверожълничетата съ други слогове, за да се получи търговско или любовно съдържание на писмото; б). Читающий, като получи писмото, налага върху него *лозинката* и чете само онова, що се вижда въ четверожълничетата.

Ето по какъвъ начинъ е ставало *шифрирането* (заклучването) и *дешифрирането* (отключването) на *секретната кореспонденция* . . . За ключъ служили буквитѣ: *В. Р. К.*

Лозинката се е повѣрявала само въ ръцѣтѣ на прѣдсѣдателитѣ на ч. м. т. р. комитети.

Паролата се състояла въ слѣдното: *А. Т. Б. Т. К.*, което значи: *азъ и ти сме отъ българския таенъ комитетъ*. . . .

Да кажемъ, че вие сте членъ на Ловчанския комитетъ; да кажемъ, че сте отишли въ Стара-Загора, или

*) *Бѣлѣжка*. Слѣдъ клетвата, съобщаваше се на всѣки съзаклятникъ *паролата*, за да си служи съ нея въ време на пътешествие по другитѣ градове и села, гдѣто лично не познава хорага на съзаклятнето. Съ помощта на прѣдмѣтната *парола*, *Занковъ* узна (1872 год. Април. мѣсецъ), че Д. Матевски е членъ прѣдсѣдател на Пловдивскиятъ таенъ комитетъ. На *Узунджовскиятъ* панайръ (1870 год.) Янко Кочевъ съ помощта на *паролата* узналъ, че Георги Хаджи Дечевъ е отъ „нашитѣ.“ Сяко и Георги Данчевъ *зографинтъ* узналъ, че Савва *Райновъ* отъ Сливенъ, е отъ хорага на *тайното съзаклятие*.